

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ

π. Ἀλέξιου Σαμαρτζῆ

Τό τραῦμα τοῦ '22 παραμένει στήν πραγματικότητα μέχρι καί σήμερα ἀθεράπευτο καί βαθύ, καί γίνεται ἀκόμα πιό ἐπώδυνο καί μελαγχολικό, καθώς ἡ σύγχρονη ἱστορική ἔρευνα γιά τά διπλωματικά, στρατιωτικά, δημογραφικά καί ἄλλα στοιχεῖα τῆς περιόδου ἐκείνης, μᾶς ἀναδεικνύει μέ ἐνάργεια ὅτι ἡ τραγική κατάληξη τοῦ μικρασιατικοῦ ἐγχειρήματος δέν ὑπῆρξε οὔτε ἀναπόφευκτη, οὔτε νομοτελειακή, ὅπως ἀπεγνωσμένα πασχίζουν νά μᾶς πείσουν σήμερα, τόσο ἡ σχολή τῆς ἐθνομηδενιστικῆς ἱστοριογραφίας ὅσο καί οἱ ἐπίγονοι τοῦ ἔνοχου Μικροελλαδισμοῦ. Ἀντίθετα, ἡ Καταστροφή ὑπῆρξε ἀποτέλεσμα συγκεκριμένων αἰτιῶν, λαθῶν καί ἐπιλογῶν.

Ἐκατό χρόνια μετά τή φυσική ἐξόντωση τῶν προγόνων μας, μετά τή Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολῆς καί ἀπέναντι σέ ἕναν ἰδιότυπο ἱστορικό ἀγνωστικισμό, ἀπέναντι στήν ἀποσιώπηση καί τή Γενοκτονία τῆς Μνήμης, ἐπιλέξαμε γιά τίς δύο ἐπε-

τειακές ἐκδηλώσεις μας ἀκριβῶς αὐτό τό πεδίο, τό πεδίο τῆς ἱστορικῆς ἔρευνας καί μελέτης.

Κι ὅπως γράφει ὁ συγγραφέας κ. Κώστας Χατζηαντωνίου στόν πρόλογο τῆς τέταρτης ἐκδοσης τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἔργου του «Μικρά Ἀσία - ὁ ἀπελευθερωτικός ἀγῶνας 1919-1922»: «100 χρόνια μετά τήν Καταστροφή, εἶναι καιρός νά δοῦμε κατάματα τήν ἀλήθεια, ὅσο κι ἂν κάτι τέτοιο κάνει ἀκόμα πιό ὀδυνηρή τούτη τήν ἐπέτειο. Διότι χωρίς αὐτή τήν ἐπίγνωση, τό μέλλον ἴσως μᾶς ἐπιφυλάσσει κι ἄλλες ὀδυνηρές ἡμέρες».

Τέλος, ἀφιερώνουμε τίς δύο ἐκδηλώσεις μας: **Σέ ὅλους Ἐκείνους πού ἔμειναν γιά πάντα ἐκεῖ, στή Μικρασιατική Γῆ.**